

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 33**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2387

Käraste,

Det känns en liten lättad i dag efter en långvarig
 åska med en kort skov i går. I dag menar det åter
 igen till svärdet. Man börjar på att bli man vid så-
 dant, att det ingenting blir av alla de vackra moln,
 som passerar över oss är vi också nära vid. Det är
 i alla fall väl, att du är så intresserad av väderlek,
 så att man kan skriva tryggt om den utan att tro
 jag tror nog, att hela detta brev kommer att stå i
 väderleksstecken.

Jag kan inte beskriva hur varm och halokolat jag
 har känt mig, du vet, att jag bara kollar upp utom att
 kunna svetta, men troligen till följd av blåbärsriset
 som så småningom hotar alla mina skavanker. När
 jag i går mider en promenad i häftig svettning, sedan
 dess lider jag inte mer än normala människor och
 jag är t. o. m. nöjd för att jag skall kunna stå till en
 viss grad och ^{närmen} stå, då det är borta och hållt och vär-
 der vidtagna. Apropos så är jag så förtjust i blå-
 bärsriset, som vill, att man ska tycka det som bästa-
 dryck. Henrik är nu också så invarad med det, att
 han inte kan medvara det en dag. Han står nog
 väl av det, fastän han inte känner någon direkt ver-
 kan. Han arbetar hela dagen i kottan och griper in
 själv. Känns efter att inte blåbärsriset påminner om
 Vermuth *cos* china! Det kommer jag att tänka på i dag.
 Det är bestämt något i den vägen.

Ja, det gick ganska bra med Velma, bättre än van-
 ligt, men nog var det givet att egna sig åt sam-
 skapliv i kottan. Han blev en kväll kl. 8 och reste
 nästa dag kl. 4. Han apåste allt husets folk. Han ser
 i hand eller rättare han gissar sig till karakterer
 helt utifrån. Berda tänkte han i summa i en öppen
 bok: konstnärliga utlag, som inte ha blivit till

